

Usługi finansowe

O czym będziemy mówić?

- Co to jest usługa finansowa. Współczesne trendy na rynku finansowym.
- Rachunki bankowe
- Kredyty- rodzaje, umowa, zdolność kredytowa, podstawa prawna.
- Depozyty.
- Bankowość elektroniczna.
- Karty płatnicze
- Zaliczenie

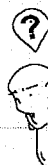
Jak zaliczyć? I gdzie mnie znaleźć

Test na ostatnich ćwiczeniach.

dr Magdalena Kalasińska

adiunkt
Katedra Bankowości
pokój 811 budynek Z
sekretariat pokój 417 budynek Z

magdalena.kalasińska@ue.wroc.pl

Usługi finansowe

tendencje i zjawiska

Usługa finansowa

To rodzaj produktu finansowego, odnoszą się do niego te same zasady, które dotyczą także dóbr konsumpcyjnych i inwestycyjnych. Istnieją jednak specyficzne cechy usług finansowych

Usługi finansowe - definicja

Usługi finansowe - cechy

1. niematerialność, brak materialnego efektu jej świadczenia i stąd materialnego postrzegania jej przez konsumentów; przekłada się to na trudność z oceną jakości świadczonej usługi,
2. nierozdzielność usługi z osobą wykonawcy, w związku z tym sposób sprzedaży tych usług ma bezpośredni związek z wielkością sprzedaży i opinią o firmie świadczącej usługi,
3. jednoczesność świadczenia i korzystania z usługi, nie można świadczyć usług na zapas bądź ich magazynować,
4. heterogeniczność (niejednorodność) usług, trudność w standaryzacji, co wiąże się z dostosowywaniem jej do indywidualnego odbiorcy i jego wymagań

Usługi finansowe - definicja

Usługi finansowe - cechy

5. nietrwałość,
6. niemożność nabycia praw własności usługi,
7. złożoność usługi finansowej, która częstokroć wymaga bezpośredniego kontaktu pracowników z klientami,
8. zaspokajanie podstawowych potrzeb, rozwój gospodarczy i technologiczny przyczynił się do tego, że bez tego typu usług ani przedsiębiorstwo ani gospodarstwo domowe nie może funkcjonować poprawnie i efektywnie.

Usługi finansowe

Na usługę finansową składają się właściwości i procedury oraz obsługa. Typowe usługi finansowe to:

- działalność depozytowa i kredytowa
- obsługa bieżącej działalności podmiotów gospodarczych, osób fizycznych
- obsługa obrotu płatniczego
- obsługa obrotu papierami wartościowymi.

Tendencje i zjawiska

1. Unifikacja i standaryzacja usług.
2. Tworzenie oferty „sprzedaż pakietowa”.
3. Amalgamacja usług.
4. Tworzenie oferty adresowanej do wąskiego segmentu klientów.

Tendencje i zjawiska

5. Kustomizacja sprzedaży.
6. Wykorzystanie wielokanałowego modelu dystrybucji usług.
7. Wprowadzenie outsourcingu czynności bankowych.
8. Rozwój funkcji doradczych i informacyjnych.

Główne instytucje rynku finansowego

- NBP
- rodzaje banków,
- BFG,
- KNF,

Narodowy Bank Polski

Działalność Narodowego Banku Polskiego

Podstawowym celem działalności NBP jest utrzymanie stabilnego poziomu cen. Zgodnie z opracowaną przez Radę Polityki Pieniężnej *Strategią Polityki Pieniężnej po 2003 roku*, celem NBP jest ustabilizowanie inflacji na poziomie 2,5% z dopuszczalnym przedziałem wahań +/- 1 punkt procentowy.

Do głównych obszarów działalności NBP należą:

- polityka pieniężna,
- działalność emisyjna,
- działania na rzecz systemu płatniczego,
- zarządzanie rezerwami dewizowymi,
- działalność edukacyjna i informacyjna,
- obsługa Skarbu Państwa.

Organy Narodowego Banku Polskiego

Prezes NBP jest powoływany przez Sejm na wniosek Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej, na 6-letnią kadencję. Jest on przewodniczącym Rady Polityki Pieniężnej i Zarządu NBP. Marek Belka

W skład Rady Polityki Pieniężnej wchodzi Prezes jako Przewodniczący i dziewięciu członków, powoływanych po trzech przez Prezydenta, Sejm i Senat.

Zadaniem Rady Polityki Pieniężnej jest

- coroczne ustalanie założeń polityki pieniężnej oraz podstawowych zasad jej realizacji,
 - ustalanie wysokości podstawowych stóp procentowych,
 - określanie zasad operacji otwartego rynku,
 - ustalanie zasad i trybu naliczania i utrzymywania rezerwy obowiązkowej.
- Rada zatwierdza plan finansowy banku centralnego oraz sprawozdanie z działalności NBP.

Organy Narodowego Banku Polskiego

Członkowie Rady Polityki Pieniężnej

- Andrzej Bratkowski
- Elżbieta Chojna-Duch
- Jerzy Hausner
- Andrzej Rzońca
- Jan Winiecki
- Anna Zielińska-Głęboka
- Zyta Gilowska
- Adam Głapiński
- Andrzej Kaźmierczak

Zarząd kieruje działalnością NBP. Jego podstawowym zadaniem jest:

- realizacja uchwał Rady Polityki Pieniężnej,
- uchwalanie i realizowanie planu działalności NBP,
- wykonywanie zatwierdzonego przez Radę planu finansowego,
- realizacja zadań z zakresu polityki kursowej i systemu płatniczego.

Funkcje NBP

- **Bank emisyjny.** NBP ma wyłączne prawo emitowania znaków pieniężnych będących prawnym środkiem płatniczym w Polsce. NBP określa wielkość ich emisji oraz moment wprowadzenia do obiegu, za którego płynność odpowiada. Ponadto, organizuje obieg pieniężny i reguluje ilość pieniądza w obiegu.
- **Bank banków.** NBP pełni w stosunku do banków funkcje regulacyjne, które mają na celu zapewnienie bezpieczeństwa depozytów zgromadzonych w bankach oraz stabilności sektora bankowego. Jako bank banków NBP:
 - organizuje system rozliczeń pieniężnych,
 - prowadzi bieżące rozrachunki międzybankowe i aktywnie uczestniczy w międzybankowym rynku pieniężnym.
 - sprawuje kontrolę nad działalnością banków, a w szczególności nad przestrzeganiem przepisów prawa bankowego.Ponadto NBP nadzoruje systemy płatności w Polsce.

Funkcje NBP

- **Centralny bank państwa.** NBP prowadzi obsługę bankową budżetu państwa, prowadzi rachunki bankowe rządu i centralnych instytucji państwowych, państwowych funduszy celowych i państwowych jednostek budżetowych oraz realizuje ich zlecenia płatnicze.

Rodzaje banków

Bank to

osoba prawna, utworzona zgodnie z przepisami ustaw, działająca na podstawie zezwoleń uprawniających do wykonywania czynności bankowych, obciążających ryzykiem środków powierzonych pod jakimkolwiek tytułem zwrotnym.

1. banki uniwersalne
2. banki spółdzielcze,
3. banki inwestycyjne,
4. banki specjalistyczne

Banki komercyjne

To typ banków o charakterze uniwersalnym, których podstawowa działalność koncentruje się na wykonywaniu bankowych operacji aktywno-pasywnych. Ich celem jest:

- świadczenie określonych usług niezbędnych z punktu widzenia społecznego,
- maksymalizacja zysków,
- taki rozwój usług bankowych, który nie pogorszy jego płynności i zachowa zaufanie klientów.

Banki spółdzielcze

Są to banki funkcjonujące w oparciu o ustawę o funkcjonowaniu banków spółdzielczych, ich zrzeszaniu się i bankach zrzeszających.

Jako spółdzielnia bank spółdzielczy jest dobrowolnym zrzeszeniem nieograniczonej liczby osób, o zmiennym składzie osobowym i zmiennym funduszu udziałowym, które w interesie swoich członków prowadzi wspólną działalność gospodarczą.

Banki spółdzielcze

Cechy:

- najczęściej obsługiwaną branżą jest rolnictwo,
- obecnie są to już właściwie banki uniwersalne,
- dzięki współpracy z bankami zrzeszającymi mogą świadczyć wszystkie usługi charakterystyczne dla banków uniwersalnych, zwłaszcza w zakresie realizacji bezgotówkowego obrotu płatniczego, kredytowych transakcji konsorcjów bankowych, transakcji papierami wartościowymi i transakcji zagranicznych,

Banki inwestycyjne

To instytucje kredytowe lub finansowe, których przedmiotem działalności są operacje na rynku finansowym, mające na celu finansowanie lub doradztwo przy finansowaniu różnych przedsięwzięć inwestycyjnych. Rozwijają się dzięki:

- rozwojowi technik teleinformatycznych, zmniejszeniu się asymetrii informacji i zwiększeniu efektywności rynków finansowych
- spadkowi dochodów z tradycyjnej działalności bankowej – związane ze zwiększoną konkurencją

Banki inwestycyjne

Zakres usług:

- operacje na rynku p.w. – działalność brokerska, dealerska, *private placement* (sprzedaż pośrednia wąskiej grupie inwestorów), pośrednictwo w sprzedaży p.w.), projektowanie i handel instrumentami pochodnymi, własne i obce emisje, gwarantowanie emisji (*underwriting*)
- operacje na rynku pieniężnym – handel certyfikatami depozytowymi, derywatami, transakcjami terminowymi (*forward*), transakcje *repo*
- zarządzanie portfelami (płynnymi aktywami i udziałami klientów), funduszami podwyższonego ryzyka (*venture capital*), wspólnego inwestowania
- doradztwo finansowe (*corporate finance*) – restrukturyzacja firm, prywatyzacja, sekurytyzacja, wykup przedsiębiorstw, strategię przejmowania i łączenia firm, pozyskiwanie kapitału na przedsięwzięcia inwestycyjne

Banki specjalistyczne – banki hipoteczne

Są to wyspecjalizowane instytucje finansowe nastawione głównie na udzielanie kredytów zabezpieczonych hipoteką lub nabywanie od innych banków wierzytelności zabezpieczonych hipoteką i refinansowanie tych kredytów lub nabytych wierzytelności emisjami listów zastawnych.

- typowy bank specjalny
- środki na udzielenie kredytów pod zastaw ziemi i nieruchomości mobilizują w drodze sprzedaży listów zastawnych, których zabezpieczeniem jest zastawiona w bankach ziemia lub nieruchomości
- działają na podstawie ustawy Prawo bankowe i ustawy o listach zastawnych i bankach hipotecznych

Bankowy Fundusz Gwarancyjny

Bankowy Fundusz Gwarancyjny

Bankowy Fundusz Gwarancyjny powstał na mocy przepisów ustawy z grudnia 1994 roku.

Zapewnia on funkcjonowanie obowiązkowego systemu gwarantowania środków powierzonych bankom przez deponentów zarówno w formie środków zgromadzonych na rachunkach, jak również należności wynikających z innych czynności bankowych z wyłączeniem papierów wartościowych, które zostały określone w przedmiotowej ustawie.

Bankowy Fundusz Gwarancyjny

Powołując Bankowy Fundusz Gwarancyjny, ustawodawca określił zasady gwarantowania depozytów przez tę instytucję oraz wkomponował ją w system instytucji czuwających nad bezpieczeństwem sektora bankowego.

Regulacje prawne przyjęte w ustawie o BFG odpowiadają w pełni dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady (94/19/WE z dnia 30 maja 1994 r.) w sprawie systemów gwarancji depozytów.

Bankowy Fundusz Gwarancyjny

Uczestnictwo banków działających na terenie Polski w BFG jest obowiązkowe. Banki krajowe i oddziały banków zagranicznych wnoszą opłaty roczne do BFG, które mają zapewnić deponentom wypłaty o określonej w ustawie wysokości, środków gwarantowanych w razie niewypłacalności banku.

Bankowy Fundusz Gwarancyjny - zadania

1. Gwarantowanie środków pieniężnych zgromadzonych w bankach objętych obowiązkowym systemem gwarantowania do wysokości określonej ustawą.
2. Udzielanie zwrotnej pomocy finansowej bankom.
3. Gromadzenie i analizowanie informacji o bankach objętych systemem gwarantowania.

Co do zasady systemem gwarantowania objęci są deponenci z wyjątkiem podmiotów profesjonalnie zajmujących się działalnością na rynku finansowym.

Bankowy Fundusz Gwarancyjny - gwarancje

Od 28 listopada 2008, BFG gwarantuje w 100% środki do 50 000 EUR (ustawa z 23 października 2008 o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym (Dz.U. Nr 209, poz. 1315)).

BFG nie gwarantuje depozytów:

- Skarbu Państwa,
- instytucji finansowych (banki, domy maklerskie, fundusze emerytalne, fundusze inwestycyjne, podmioty świadczące usługi ubezpieczeniowe)
- akcjonariuszy banku posiadających pakiet co najmniej 5% akcji,
- osób zarządzających bankiem,
- podmiotów, które nie są uprawnione do sporządzania uproszczonego bilansu oraz rachunku zysków i strat.

Bankowy Fundusz Gwarancyjny - gwarancje

Ochronie podlegają imienne depozyty złotowe i walutowe:

- osób fizycznych,
- osób prawnych,
- jednostek organizacyjnych nie mających osobowości prawnej, o ile posiadają zdolność prawną,
- szkolnych kas oszczędności i pracowniczych kas zapomogowo - pożyczkowych.

Bankowy Fundusz Gwarancyjny

Zasady obliczania kwoty gwarantowanej

Kwota gwarantowana obliczana jest od sumy środków ulokowanych na wszystkich rachunkach (np. lokatach terminowych, bieżących, oszczędnościowo-rozliczeniowych) jednej osoby w danym banku.

W przypadku rachunku wspólnego każdemu ze współposiadaczy przysługuje odrębna kwota gwarantowana do wysokości gwarancji.

Niezależnie od waluty w jakiej nominowany jest depozyt, wypłata środków gwarantowanych następuje w złotych po przeliczeniu wartości wkładu walutowego wg kursu NBP z dnia upadłości.

Bankowy Fundusz Gwarancyjny

Część depozytów, która nie jest gwarantowana

Deponent, posiadający środki pieniężne, przekraczające limit gwarancji Funduszu, ma prawo dochodzić swoich roszczeń na ogólnych zasadach prawa upadłościowego i naprawczego.

Środki te stanowią wierzytelność deponenta do masy upadłości banku.

W przypadku zawarcia układu między wierzycielami a upadłym bankiem, wierzytelności te zaspokojone będą w sposób określony w tymże układzie.

Jeśli natomiast układ taki nie zostanie zawarty, a przedsiębiorstwo upadłego banku zostanie sprzedane w całości, nabywca przejmie zobowiązania wobec klientów.

W przypadku gdy przedsiębiorstwo nie zostanie sprzedane w całości, to kwoty nie objęte gwarancjami BFG mogą być odzyskane w wyniku podziału masy upadłości banku, jeżeli będzie ona wystarczająca.

Wypłata kwoty gwarantowanej w przypadku upadłości banku

Po ogłoszeniu upadłości środki gwarantowane wypłacane są przez zarządcę lub syndyka masy upadłości w miejscach i terminach podanych do wiadomości publicznej.

Następnie, przez 5 lat od dnia ogłoszenia upadłości banku, należne środki są wypłacane w siedzibie Bankowego Funduszu Gwarancyjnego.

Dotychczasowe doświadczenia BFG

Od dnia wejścia w życie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, tj. od 17 lutego 1995 r. BFG zrealizował gwarancje depozytów dla deponentów 94 banków postawionych w stan upadłości:

- 5 banków komercyjnych
- 89 banków spółdzielczych.

Dokonane przez BFG wypłaty środków gwarantowanych wyniosły 814,4 mln zł i objęły prawie 319 tys. uprawnionych deponentów.

Dotychczasowe doświadczenia BFG

Upadłości banków w latach 1995 (od 17 lutego) – 2008

Rok	Banki komercyjne	Banki spółdzielcze
1995	2	48
1996	1	30
1997	-	6
1998	-	4
1999	1	-
2000	1	-
2001	-	1
2002	-	-

Prezes BFG

- do kwietnia 2007 r. Ewa Kawecka-Włodarczyk
- od 20 kwietnia 2007 r. do 31 lipca 2009 r.: Małgorzata Zaleska
- od 8 września 2009 r.: Jerzy Pruski

Nadzór bankowy

Nadzór bankowy

Modele nadzoru nad rynkiem finansowym i bankami:

1. Wyspecjalizowane odrębne instytucje nadzorujące poszczególne segmenty rynku finansowego.
2. Model pośredni- wspólny nadzór obejmuje wyłącznie niektóre segmenty rynku finansowego- najczęściej banki i rynek papierów wartościowych.
3. Jeden organ nadzoru dla całego rynku finansowego obejmujący także nadzór nad bankami.

Cele nadzoru bankowego:

1. Zapewnienie bezpieczeństwa środków pieniężnych zgromadzonych na rachunkach bankowych.
2. Zapewnienie zgodności działalności banków z przepisami ustawy Prawo bankowe, ustawy o NBP, statutem oraz decyzją o wydaniu zezwolenia na utworzenie banku.

Czynności podejmowane w ramach nadzoru bankowego polegają w szczególności na:

1. Badaniu wypłacalności, płynności i wyników ekonomicznych osiąganych przez banki.
2. Badaniu zgodności udzielanych kredytów, pożyczek pieniężnych, gwarancji bankowych i poręczeń z obowiązującymi w tym zakresie przepisami.
3. Badaniu zabezpieczenia i terminowości spłaty kredytów i pożyczek pieniężnych.

Czynności podejmowane w ramach nadzoru bankowego polegają w szczególności na:

4. Badaniu stosowanego oprocentowania kredytów i pożyczek oraz rachunków bankowych określonych przez przepisy ustawy Prawo bankowe.
5. Dokonywaniu oceny sytuacji finansowej banków.

Bazylejski Komitet ds. Nadzoru Bankowego określił podstawowe zasady efektywnego nadzoru bankowego, w myśl których:

1. Kluczowym elementem nadzoru jest utrzymywanie stabilności i zaufania do systemu finansowego.
2. Zadaniem nadzoru jest zapewnienie by banki działały w sposób bezpieczny i rozsądny, oraz posiadały wystarczający kapitał i rezerwy biorąc pod uwagę ryzyko, które występuje w ich działalności.
3. Efektywny nadzór wymaga oceny profilu ryzyka ponoszonego przez banki oraz odpowiedniej alokacji środków nadzorczych poprzez limity ostrożnościowe ograniczające ryzyko banku z tytułu prowadzonej działalności.

Komisja Nadzoru Finansowego

Podstawowym *celem KNF* jest zapewnienie prawidłowego funkcjonowania rynku finansowego, jego stabilności, bezpieczeństwa oraz przejrzystości, zaufania do rynku finansowego oraz zapewnienia ochrony interesów uczestników tego rynku

W ramach realizacji tego celu KNF sprawuje nadzór nad:

- rynkem kapitałowym,
- rynkem ubezpieczeniowym,
- rynkem emerytalnym,
- rynkem bankowym

nadzór uzupełniający nad konglomeratami finansowymi, w których skład wchodzi nadzorowane podmioty.

Główne instytucje ubezpieczeniowe w Polsce

- Polska Izba Ubezpieczeń
- Stowarzyszenie Polskich Brokerów Ubezpieczeniowych i Reasekuracyjnych
- Polska Izba Brokerów Ubezpieczeniowych i Reasekuracyjnych
- Ubezpieczeniowy Fundusz Gwarancyjny
- Polskie Biuro Ubezpieczeń Komunikacyjnych
- Rzecznik Ubezpieczonych
- Izba Gospodarcza Towarzystw Emerytalnych
- Polska Izba Pośredników Ubezpieczeniowych i Finansowych

Polska Izba Ubezpieczeń

Izba powstała w 1990 r., na podstawie art. 86 ustawy z dnia 28 lipca 1990 r. o działalności ubezpieczeniowej, była początkowo dobrowolnym zrzeszeniem ubezpieczycieli. Obecnie jest to organizacja ubezpieczeniowego samorządu gospodarczego.

Przynależność zakładów ubezpieczeń do Izby jest obowiązkowa powstaje z chwilą podjęcia przez zakład działalności ubezpieczeniowej.

Do zadań Izby należy m.in.:

- reprezentowanie zakładów ubezpieczeń wobec organów władzy i administracji państwowej oraz podejmowanie działań w celu ochrony ich interesów,
- wyrażanie opinii o projektach aktów prawnych dotyczących działalności ubezpieczeniowej oraz współdziałanie na wniosek właściwych podmiotów przy ich opracowywaniu,
- współdziałanie z organizacjami i stowarzyszeniami krajowymi i zagranicznymi w zakresie ubezpieczeń,
- stwarzanie możliwości polubownego i pojednawczego rozstrzygania sporów między członkami Izby.

Izba Gospodarcza Towarzystw Emerytalnych

Izba Gospodarcza Towarzystw Emerytalnych powstała 28 maja 1999 r. Podstawą prawną jej działalności jest ustawa z dnia 30 maja 1989 r. o izbach gospodarczych oraz Statut przyjęty przez jej członków. Członkami Izby są Powszechne Towarzystwa Emerytalne działające na podstawie przepisów ustawy z dnia 26 sierpnia 1997 r. o organizacji i funkcjonowaniu funduszy emerytalnych. Władzami Izby są Walne Zgromadzenie Członków, Komisja Rewizyjna oraz Prezes.

Podstawowym celem działalności IGTE jest ugruntowanie zaufania społecznego do nowego systemu emerytalnego oraz podejmowanie wszelkich kroków, które przyczynią się do sprawnego i efektywnego funkcjonowania tego systemu.

Przedstawiciele Izby uczestniczą w pracach konsultacyjnych i przygotowawczych projektów aktów prawnych i decyzji wykonawczych. Izba stale współpracuje z przedstawicielami mediów, oraz prowadzi własną działalność informacyjną i edukacyjną.

Rzecznik Ubezpieczonych

Powstanie Urzędu Rzecznika Ubezpieczonych datuje się na rok 1995 r. w ramach nowelizacji ustawy z dnia 8 czerwca 1995 r. (Dz.U. z 1995 r. Nr 96 poz. 478).

Rzecznik Ubezpieczonych reprezentuje interesy ubezpieczonych i uprawnionych z umów ubezpieczenia. Rzecznik Ubezpieczonych może zwracać się do ministra właściwego do spraw instytucji finansowych w sprawach dotyczących ubezpieczeń obowiązkowych i postulować o ewentualną zmianę przepisów regulujących tą grupę ubezpieczeń

Do jego zadań należy:

- reprezentowanie i ochrona konsumenckich interesów ubezpieczonych i uprawnionych z umów ubezpieczenia, członków funduszy emerytalnych i uczestników pracowniczych programów emerytalnych
- opiniowanie projektów aktów prawnych dotyczących ubezpieczeń,
- informowanie organu nadzoru i kontroli oraz Polskiej Izby Ubezpieczeń o dostrzeżonych nieprawidłowościach w działalności zakładów ubezpieczeń,
- inicjowanie i prowadzenie działalności edukacyjno - informacyjnej w zakresie ubezpieczeń,
- rozpatrywanie skarg w indywidualnych sprawach.

Ubezpieczeniowy Fundusz Gwarancyjny

Ubezpieczeniowy Fundusz Gwarancyjny został powołany w 1990 r., aktualny zakres jego zadań określony został ustawą z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz. U. z 2003 r. Nr. 124 poz. 1152).

Do zadań Ubezpieczeniowego Funduszu Gwarancyjnego należy:

- wypłacanie odszkodowań i świadczeń z tytułu obowiązkowego ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych oraz
- obowiązkowego ubezpieczenia OC rolników z tytułu prowadzenia gospodarstwa rolnego:
 - za szkody na osobie, gdy szkoda wyrządzona została w okolicznościach uzasadniających odpowiedzialność cywilną posiadacza pojazdu, osoby kierującej lub rolnika, w przypadku nie ustalenia tożsamości sprawcy,
 - za szkodę na mieniu i osobie, gdy posiadacz pojazdu lub rolnik nie posiadał obowiązkowego ubezpieczenia OC.

Ubezpieczeniowy Fundusz Gwarancyjny

W przypadku ogłoszenia upadłości zakładu ubezpieczeń do zadań UFG należy również zaspokajanie roszczeń osób uprawnionych z tytułu umów ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych i OC rolników, oraz z tytułu umów ubezpieczenia na życie w wysokości 50 % wierzytelności (nie więcej jednak niż kwota będąca równowartością w złotych 30 tys. EUR).

Fundusz począwszy od 1 maja 2004 r. pełni funkcję ośrodka informacji (w myśl art. 102 ustawy) i w tym zakresie do jego zadań należy:

- prowadzenie rejestru umów ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych, a także
- gromadzenie danych zawierających informacje dotyczące uczestników zdarzenia powodującego odpowiedzialność zakładu z tytułu zawartej umowy ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych oraz dane o przeprowadzonych dodatkowych badaniach technicznych po naprawie uszkodzonego pojazdu.

Ponadto Fundusz gromadzi dane dotyczące reprezentantów do spraw roszczeń każdego zakładu ubezpieczeń oraz dane organu odszkodowawczego ustanowionego w każdym państwie członkowskim Unii Europejskiej.

Polskie Biuro Ubezpieczycieli Komunikacyjnych

Jest to Biuro reprezentujące polski rynek ubezpieczeniowy w Systemie Zielonej Karty.

Polskie Biuro Ubezpieczycieli Komunikacyjnych zrzesza zakłady ubezpieczeń, które prowadzą działalność w zakresie obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej [OC] posiadaczy pojazdów mechanicznych za szkody powstałe w związku z ruchem tych pojazdów.

Głównym celem działającego od 1 stycznia 1953 r. Systemu Zielonej Karty jest zapewnienie, aby poszkodowani w wypadkach komunikacyjnych mogli otrzymać należne im odszkodowanie z tytułu szkód spowodowanych przez kierowcę pojazdu zarejestrowanego za granicą oraz aby zmotoryzowani nie byli zmuszeni do nabywania ubezpieczenia OC komunikacyjnego na granicy każdego z odwiedzanych przez nich krajów.

Polskie Biuro Ubezpieczycieli Komunikacyjnych

Przedmiotem działalności PBUK jest m.in.:

- wystawianie dokumentów ubezpieczeniowych ważnych w innych krajach,
- zawieranie umów z zagranicznymi biurami ubezpieczeń komunikacyjnych o wzajemnym uznawaniu dokumentów ubezpieczeniowych,
- organizowanie likwidacji lub bezpośrednia likwidacja szkód spowodowanych na terytorium RP przez pojazdy z rejestracją zagraniczną, posiadające ważne dokumenty ubezpieczeniowe wystawione przez zagraniczne biura ubezpieczeń komunikacyjnych.

Ponadto PBUK pełni rolę organu odszkodowawczego i ośrodka informacji.

Dziękuję za uwagę

